PROPAGANDNI NEDELJNIK ANARHOSINDIKALISTIČKE INICIJATIVE

Direktna akcija

★ NOVA SERIJA ★ BR.1 ★ 19.JANUAR 2011.GOD ★ BESPLATNO ★

2012–godina promena

U prethodnoj godini videli smo rađanje masovnih antikapitalističkih pokreta, prouzrokovanih krizom. Videli smo milione radnika, migranata, i drugih obespravljenih na ulicama gradova širom sveta.

ANTIKAPITALISTIČKI POKRET U GRČKOJ

Od raspada sovjetskog bloka, čiji stvarni ideološki, politički i ekonomski temelj nije bio komunizam već državni kapitalizam, nije bilo trenutka u istoriji za koji se moglo reći da korenite društvene promene stavlja jasnije na dnevni red od vremena u kome živimo danas. Krah kapitalizma, odlazak sa istorijske scene sistema koji je godinama uništavao milijarde života širom sveta, nije više samo prazna fraza „zaluđenih“ revolucionara i nestrpljivih „ekstremista“. Krah kapitalizma je danas opšteprihvaćena činjenica koju vladajuća klasa, koja se nalazi u očiglednom rasulu, pokušava da prikrije, nudeći lažna rešenja za večitu „tranziciju“ i krizu. Istina je jednostavna – za sadašnje stanje postoji samo jedno stvarno rešenje. To je prevazilaženje kapitalističkog sistema i stvaranje besklasnog i bezdržavnog, samoupravnog komunističkog društva – anarhije.

Upravo je u takvoj situaciji *Anarhosindikalistička inicijativa* (***ASI***), sekcija *Međunarodnog udruženja radnika i radnica u Srbiji*, odlučila da ponovo pokrene novu seriju svog biltena „Direktna akcija“. ***DA*** je od svog prvog broja, koji je štampan i distribuiran Prvog maja 2002. godine, prošla mnoge promene. Rađena je i u novinskoj formi, i u formi magazina, a poslednjih nekoliko brojeva koji su rađeni tokom 2009. godine su, po obimu, mogli da pariraju knjigama. Uzimajući u obzir dubinu krize u koju je dospeo sistem protiv koga se borimo od našeg nastanka, i kao organizacija i kao časopis, smatrali smo da je forma nedeljnika jedina odgovarajuća. Želimo da stvorimo list koji će jezgrovito, u najkraćim crtama, uspeti da prokomentariše aktuelne događaje, ukaže na klasnu perspektivu iz koje jedino ima smisla analizirati ih, uputi na borbene metode rešavanja prepreka koje sve više iskrsavaju pred radničkom klasom, kojoj ponovo pokušavaju da oduzmu borbom dobijena prava.

U prethodnoj godini videli smo rađanje masovnih antikapitalističkih pokreta, prouzrokovanih krizom. Videli smo milione radnika, migranata, i drugih obespravljenih kako na ulicama gradova širom sveta, od arapskih zemalja, preko zemalja EU, poput Grčke i Španije, ali i Velike Britanije, sve do Njujorka, Vašingtona i drugih gradova Sjedinjenih država, dižu glas protiv diktatorskog i antinarodnog sistema koji, u svojim različitim oblicima, na globalnom nivou drži čovečanstvo potčinjenim. Te mase su pokrenule mnogo ozbiljnija pitanja od onih koja smo tokom prethodne godine navikli da čujemo od strane domaćih medija pod kontrolom vladajuće klase – od potrage za posmrtnim ostacima kvislinga i ratnog zločinca Draže Mihailovića, restitucije imovine kapitalističkih špekulanata i saradnika nacističkog okupatora, preko štrajka glađu sumanutih opozicionih lidera, do „sudbinskog“ pitanja dobijanja statusa kandidata za ulazak u EU koja je na ivici raspada.

Prvi signali izlaska iz kapitalističke čamotinje

Ono o čemu naši mediji nisu izveštavali, ili su to činili neprijateljski i zlonamerno, a što na našim prostorima predstavlja prve signale izlaska iz čamotinje i beznadežnosti kompradorskog kapitalizma, bili su studentski protesti i blokade fakulteta u Beogradu. Upravo ti protesti su pokazali da nove generacije nisu u potpunosti uništene dominantnim konformističkim autizmom svojih roditelja, koji su dozvolili ne samo uvlačenja u ratove i masovno pljačkanje od strane ratnih zločinaca - novoformirane buržoazije, već i generalno spuštanje civilizacijskog nivoa na našim prostorima u poslednjih dvadeset i kusur godina. Ali nisu studenti jedini pružali otpor, uprkos strahu, nesigurnosti i užasnoj represiji. Radnici većeg broja preduzeća shvatili su da bez ozbiljnih i odlučnih štrajkova, koji neće biti pod kontrolom korumpiranih sindikalnih birokrata, ne može da dođe ni do kakve promene na bolje u njihovim životima, i u životima svih nas.

Zadatak je ***DA*** da ukaže i na svaki način podrži takve borbe, dajući pravovremene informacije, i povezujući međusobno sve one koji su spremni da se ozbiljno uključe u antikapitalističku borbu. „Direktna akcija“ se distribuira besplatno, a finansiranje njenog štampanja biće omogućeno pre svega vašim donacijama i donacijama *Sindikalne konfederacije „Anarhosindikalistička inicijativa“*. Stoga je ona projekat kako Uredništva i ***ASI***, tako i svih njenih čitalaca. U tom smislu su dobrodošli svi vaši predlozi, primedbe i komentari koji će pomoći da naš zajednički list uspešno ostvari zadatke koje smo stavili pred sebe, pre svega dajući ozbiljan doprinos rušenju kapitalističkog sistema i države u Srbiji.

“OSLOBOĐENJE RADNIČKE KLASE BIĆE DELO SAMIH RADNIKA I RADNICA ILI SE NEĆE DESITI UOPŠTE.”

POSLEDNJA LINIJA ODBRANE

Biće skoro propast sveta

2012: Apokalipsa kapitalizma?

„Svetu prete nemiri, sukobi i anarhija, ističe se u Izveštaju o rizicima, kojim će se pozabaviti učesnici Svetskog ekonomskog foruma u Davosu".
Politika 13.01.2012

Iz dana u dan postaje sve jasnije u kolikoj je panici vladajuća klasa. Novi Obamin zakon po kom se uhapšenik može beskonačno držati u pritvoru, kao i zakoni o povećanoj kontroli Interneta i protoka informacija(SOPA) ukazuju na to da ponovo dolaze vremena kada buržoazija mora da pribegne otvorenoj fašističkoj diktaturi kako bi sačuvala sistem koji joj omogućuva da živi od našeg rada.

Vladari planetarnog kapitalističkog logora sve češće podižu tenziju i pokušavaju da nas uplaše „terorističkim pretnjama", rastom „ekstremističkih pokreta", raspadom bankarskog sistema, pozivima na štednju, haosom i anarhijom. Ministar policije Ivica Dačić hvali se svojom zaslugom za osnivanje posebnog žandarmerijskog odreda koji treba da bude, kako kažu, namenjen za rešavanje „najtežih problema u državi". Pitamo se, šta može da bude veći problem nego kad gazda ne dâ po nekoliko meseci platu radnicima? Hoće li državni oklopljeni batinaši rešavati taj problem? Potpuno je jasno da neće. Ovi Dačićevi i Tadićevi specijalci sigurno neće patrolirati ulicama da bi nam život na bilo koji način učinili boljim, već da nam batinom, suzavcem i puškom zapuše usta i oduzmu preostala prava. Njihov zadatak je da spreče sve izvesniju kataklizmu ovog razbojničkog poretka. I kada ih vidimo na ulicama, ne vidimo ljude nego poslušne krvoločne pse koji čuvaju gazdu za malo hrane koja je ostala od njegovog bogatog ručka.

Pomoću masovnih medija koje kontrolišu, pokušavaju da stvore paniku na sve načine, između ostalog i potencirajući priče o dolazećem smaku sveta. Tako pokušavaju da stvore političku klimu straha i beznađa, pogodnu za oduzimanje naših ekonomskih i političkih prava. Ali ako smo tu njihovu prevaru prozreli, treba da preduzmemo sve što je u našoj moći da ih sprečimo da nas i ubuduće varaju! Nisu nam oni dali prava pa da mogu da nam ih oduzmu kad im se prohte, sva ta prava je narod izborio na ulicama, kroz štrajkove i pobune, od prava na štrajk do prava na penziju. Nije nam stalo do spasavanja njihovog bankarskog sistema, već do plata koje smo zaradili. Mi nismo „ekstremisti" ako se borimo za sebe. Oni i njihovi batinaši su ekstremisti jer pokušavaju to pravo da nam oduzmu posežući za državnom represijom i policijskim nasiljem!

Svetu zaista predstoje haos i anarhija. U Mađarskoj je stanje haotično – desnica je u ofanzivi, donet je novi ustav koji omogućava profašističkim, nacionalističkim i crkvenim elementima da nesmetano dominiraju političkim životom zemlje. U Grčkoj već vlada opšta pobuna, a anarhija se nazire – u svakom trenutku postoji ozbiljna mogućnost kolapsa grčke države, što sa sobom vuče krah evrozone i perspektivu raspada Evropske unije. Pored toga što EU, SAD i Rusija polako ali sigurno propadaju, stižu vesti da je krajem 2011. i u Kini počela kriza.

Uprkos svesti o tome da njihovo vreme prolazi, vladajuće klase, nesposobne da na bilo koji drugi način poime život, još jače grabe – pljačka i represija su sve intenzivnije. Poznato je da u kapitalističkim krizama bogati bivaju sve bogatiji, a siromašnih biva sve više. Dok su nama rezali plate i oduzimali politička i ekonomska prava, prodaja skupocenih jahti je tokom 2011. godine višestruko skočila. Ali, upravo zbog tih jahti oni sa zebnjom gledaju u budućnost. Ne sviđa im se pomisao da će ostati bez svega što su eksploatacijom i mahinacijama stekli. A mi od budućnosti nemamo zašto da strepimo. Osim lanaca u koje su nas kapitalisti okovali, mi nemamo više šta da izgubimo.

Buržujima je lakše da zamisle kraj sveta nego kraj kapitalizma. Oni ne mogu da zamisle društvo u kome su jednaki sa onima koje danas eksploatišu. Zato će pokušavati da nas pasivizuju, zamaju i zaplaše besmislenom pričom o smaku sveta, u koju će i sami poverovati.

Manje im je neprijatno da misle na oluje, Armagedon i atomski rat, nego na nadiruće mase proletera koje će ih zbrisati!

Biće kraj sveta. Ali sveta kakvog ga danas znamo.

„Buržoazija može razoriti i razrušiti svoj svet pre nego što napusti istorijsku pozornicu. Mi nosimo novi svet ovde, u našim srcima. I taj svet raste iz minuta u minut..."
Buenaventura Duruti,
istaknuti borac španske revolucije (1936-1939)

Kapitalizam je kriza

Kriza u kapitalizmu nije nikakva mistična sila niti „prirodna" nepogoda koja dolazi izvan sistema, već predstavlja potpuno logičan proizvod poretka utemeljenog na kapitalističkom načinu proizvodnje

Svetska ekonomska kriza je jedan od pojmova čija aktuelnost ne opada već nekoliko godina. Tretirana od strane kapitalista, političara i medija kao prirodna nepogoda protiv koje se ne može ništa uraditi i kojoj se treba prilagoditi, kriza se koristi kao opravdanje za brutalna rezanja socijalnih davanja, za otpuštanja i „stezanje kaiša" svima koji nisu na vrhu društvene lestvice. Istorija pokazuje da se ta „prirodna" nepogoda periodično pojavljuje u kapitalizmu i da vladajuća klasa izlaz iz tog problema, kada on postane akutan, uglavnom nalazi u ratovima velikih razmera, kao što se desilo u vreme Velike depresije tridesetih godina prošlog veka i Drugog svetskog rata.

No, kriza u kapitalizmu nije nikakva mistična sila niti „prirodna" nepogoda koja dolazi izvan sistema, već predstavlja potpuno logičan proizvod poretka utemeljenog na kapitalističkom načinu proizvodnje, i u tom smislu je nešto što ciklično prati kapitalizam od njegovog nastanka, i predstavljaće ujedno uvod u njegov kraj. Kapitalističke krize se nikada zaista ne rešavaju, one se samo geografski pomeraju, pa tako u ovom slučaju imamo krizu koja je počela na jednom kraju sveta, u SAD, a zatim je izmeštana unaokolo, u Grčku, Italiju, Portugaliju, Španiju i tako dalje. Međutim, aktuelna situacija ne predstavlja samo jednu od prolaznih kriznih etapa na liniji kapitalističkog „progresa" – ona svakako predstavlja ozbiljnu strukturalnu krizu, koja ukazuje ne samo na krizu kapitalističke ideologije, već i na očiglednu bezidejnost i odsustvo bilo kakve smislene strategije daljeg kapitalističkog razvoja. Nemoćni da zamisle društvene odnose koji se ne zasnivaju na eksploataciji, a istovremeno svesni da je s aktuelnom krizom postojeći sistem dospeo u situaciju u kojoj se starim putem više ne može ići dalje, ideolozi kapitalizma danas pokušavaju da nas preko svojih medija još intenzivnije uljuljkaju i dodatno pasivizuju svojim optimističkim mantrama, a tamo gde takva hipnoza više nema efekta - brutalnom silom. Sve to samo zato da bi se izbeglo nazivanje stvari njihovim pravim imenom, ali i zato da se ne bi priznalo da se priči o kapitalizmu sve pouzdanije nazire kraj, i da je došlo vreme da se svet iz korena menja.

Čovečanstvo, na globalnom nivou, ne može da izađe iz kapitalističkih kriza sve dok ne dođe do suštinske promene sistema koja dovodi do stalnog ponavljanja sve dubljih i ozbiljnijih kriznih situacija, čije terete najvećim delom podnosi radnička klasa. Pozitivna strana ovih dešavanja je to da će čitave generacije shvatiti potrebu raskida sa trenutnim sistemom, i nužnosti stvaranja komunističkog društva budućnosti. Na ruku tome ne ide samo zaoštravanje odnosa u društvima u kojima se pljačka ojačava, već i predlozi vladajuće klase za izlazak iz krize - stravična rezanja socijalnih davanja. To će svaku razumnu osobu, svesnu da će joj biti oduzeta ne samo trenutna prava, nego i prava za koja su se izborili naši preci, i da će naši potomci živeti u znatno gorem svetu od ovoga u kome danas živimo - naterati da se okrene antikapitalističkim organizacijama i pokretima, i pokrene se u borbi za slobodu.

Aleksandar Ristić

Da li ste znali ?

... da svake godine 175 zaposlenih u zabavnim parkovima ,,Diznilend" povraća ili se onesvešćuje u kostimima Diznijevih junaka, jer im je zaprećeno otkazom ukoliko tokom radnog vremena skinu kostim.

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Svakome ko pomogne sa više od 500 dinara slaćemo DA na kućnu adresu u narednih šest meseci.

R. M. Točak
Sveta

Nema nikakvog Smaka - nema, raspao se! Ostao samo R. M. Točak istorije koji neumoljivo gazi sve što mu se nađe na putevima, po kojima je, kažu, još davno projezdio onaj romantični kapetan. Ali kapetan je mit, razumeš, zaštitno lice brenda koji prodaje Ono. Prave su samo zle gnusobe tugaljivih faca, dušmani! Pohlepni jer su im na rođenju voskom razjasnili da se tako jedino može biti. Spalili su sve moje najmilije drugare iz osnovne škole. Zadremali smo tako posle prvomajskog roštilja na prazničnom kampovanju nadomak grada. Kako ih ne bismo primetili, tobože naivno su se sakrili u obližnje žbunje i dudlali uniformisanom licu s ožiljkom. Jedan od njih se prišunjao i potpalio nas spretno. Preživeo sam samo ja, čudom bez većih posledica.
Još mnogih je bilo surovo spaljenih. Poput majke mog trenera džudoa, ili one kasirke s popajevskom podlakticom. A direktorska plata kao 189 prosečnih. Ua! A jedan tamo viče kroz prozor po celi dan i objašnjava se sa svima, a ovamo ni prstom da mrdne. Ua! Ili neki što hoće da uredi sve, al' da se po njemu bar nešto mora zvati, nanananana... Ua! Pune trafike prodavaca spiskova šta treba da se radi, a u specijalizovanim dućanima već godinama ne može da se nađe ni osnovna oprema za najjednostavniju opravku Svega. Kažu čeka se Smak, a ko ne znaju da Smak stiže na četiri R. M. točka, a ne na dva. Spasiće se eventualno biciklisti, motoristi, invalidi i vozači teških kamiona i hoverdrajvera. A ostaće i neka bezbrižna dečica koja će se bezbrižno dobacivati unutrašnjim organima Mlađana Dinkića i skakutati na mekanoj trambolini preostalih delova Ivice Dačića. Biće još mnogih igračaka, jer Smak će biti individualan, a ne opšti.
I još samo nešto: Smrt Englezima, Rusima, Šiptarima i ostalim govnima! Smrt svim narodima!

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

Kulturni centar REX
Knjižara Beopolis
Kafić Brat Fidel
Kafić Brat Če

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta:

Državni teror nad štrajkačima u Kazahstanu

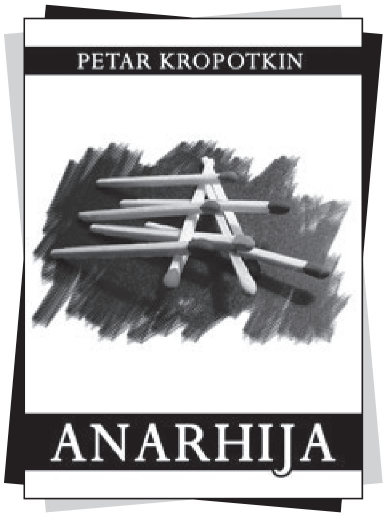
Već više meseci radnici s naftnog polja Ozenmunajgas u Kazahstanu uključeni su u žestoku borbu protiv šefova iz naftne kompanije „Kazmunajgas", koja je u vlasništvu države. Radnici su prve akcije preduzeli zahtevajući obećanu a neisplaćenu naknadu za rad u opasnim uslovima. Odgovor države bio je brutalan. Otpušteno je oko 1.000 radnika. Pravna zastupnica protesta, Natalija Sokolova, osuđena je na šest godina zatvora zbog „podsticanja socijalnog konflikta". Kuća jednog pregovarača spaljena je do temelja, a Zalsilik Turbajev, vodeći aktivista, je ubijen. Načudovišniji napad dogodio se 16. decembra 2011. kada su državne snage krenule u raščišćavanje javnog trga u gradu Žanozen, gde je određeni broj pobunjenih radnika kampovao. Kada su radnici odbili da napuste trg, policija je na njih otvorila vatru. Ubijeno je najmanje deset radnika (prema priznanju same vlade), a još nekoliko stotina je povređeno. Nemir je zahvatio čitavu regiju, a radnici na naftnim poljima Kalamkas i Karazanbas pokrenuli su štrajkove solidarnosti.

VELIKI ŠTRAJK U ŠPANIJI

Već skoro dva meseca traje štrajk u kordovskoj filijali ABB-a, globalnog konglomerata za proizvodnju robotičke opreme, kojim radnici traže bolje uslove rada, veću sigurnost zaposlenja i verifikovanje radnog staža. Uprava ABB-a upravo vrši odmazdu nad pobunjenim radnicima tako što je otpustila devet od 12 članova štrajkačkog odbora. Volšebno je raskinut ugovor s firmom Eulen, dosadašnjim posrednikom u zapošljavanju radne snage, čime je ABB stvorio ‹‹legalni›› povod da otpusti sve radnike koji učestvuju u pobuni. U toku je pokušaj da se na radna mesta štrajkača dovedu radnici preko druge firme. Uprkos svemu, na štrajkačkoj skupštini doneta je odluka da se borba nastavi neprekidnim dežurstvima na kapijama fabrike i demonstracijama u centru Kordove, a očekuje se i podrška opštinskog Plenuma tog grada. Sve su brojniji protesti solidarnosti kojim se radnici iz različitih krajeva sveta pridružuju borbi kordovskih štrajkača.

Centar za liberterske studije predstavlja: Kropotkin, Anarhija

Brošura sadrži tri Kropotkinova teksta o o anarhizmu, odnosu između anarhizma i sindikalizma, i enciklopedijsku odrednicu o anarhizmu koju je Kropotkin 1910. napisao za enciklopediju Britanika.

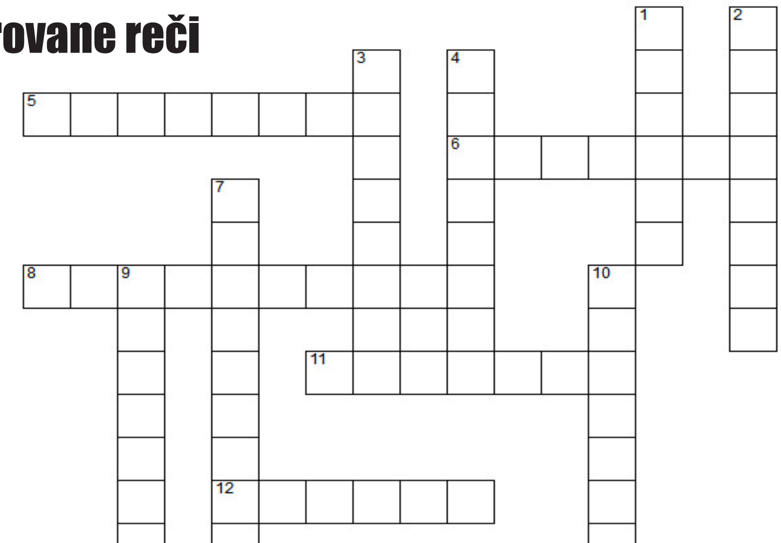

Cena: 200 din.

Publikacije CLS-a možeš naći u svim boljim knjižarama ili naručiti direktno od nas:

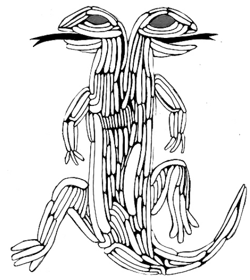
e-mail: cls@inicijativa.org
web: http://cls.inicijativa.org.

Šifrovane reči

Vodoravno: 5. bobičasto voće slično MALININI; 6. ako prorok nije TVOJSIJE, onda je…; 8. slična OPRUGACIJI; 11. ako je nadimak MALI KNINDžAZIT, ime je...; 12. suprotan od NEMALINA.
Uspravno: 1. neupokojena MRTVINA; 2. mladunac sličan JAGNjESKOPU; 3. zapadno od VARIJAPANA nalazi se...; 4. posle LIMUVERE dolazi...; 7. Suecki kanal je deli od BURŽOAFRIKE; 9. suprotna od DIJABRZE; 10. sličan OKTOPATOSU.
Rešenja pogledajte u sledećem broju.

Omčin kutak

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

Uredništvo: Kosta Ristić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa i Aleksandar Belčević **(odgovorni urednik)**

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretinac 6,
11077 Beograd, Srbija
tel. 063/9382-382
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org/tiki/cls

Rukopisi ne gore. Tiraž: 1000